

KVINDEN OG SAMFUNDET.

»DANSK KVINDESAMFUNDS
KVINDERS POLITISKE
SAMT AT VIRKE TIL FREM-
NE UDVIKLING, FOR DERES
DIGNITET ERHVERV OG FOR
I FAMILIE, SAMFUND OG STAT«

FORMAAL ER AT ARBEJDE FOR
VALGRET OG VALGBARHED
ME FOR KVINDERNES ALME-
UDDANNELSE TIL SELVSTÆN-
AT FORBEDRE DERES STILLING

30. AARG.

15. DECEMBER 1914.

Nr. 21

HANSINE POULINE ANDRÆ, FØDT SCHACK.

Den, som i Dansk Kvindesamfunds Historie gennem 40 Aar vil søge Oplysninger om den Kvinde, hvis Navn staar over disse Linier, vil kun finde en beskeden knap Side, og dog er Navnet Hansine Pouline Andræ paa flere Maader inderlig knyttet til dansk Kvindebevægelse, og til Dansk Kvindesamfund særlig gennem de Legater, som hendes Sønner, Forfatteren Poul Andræ og Overretsassessor Victor Andræ, har oprettet til Minde om deres Moder og betroet Dansk Kvindesamfund at uddele »til Hjælp til Kvinders Uddannelse til selvstændigt Erhverv«. Paa en overordentlig smuk og pietetsfuld Maade har Brødrene Andræ hermed knyttet deres Moders Navn for kommende Tider til den Sag, som vistnok af alle Sager laa hendes Hjerter nærmest, men som hun af en medfødt Sky for offentlig Optræden nøjedes med at virke for i det skjulte.

I disse Dage har hendes ældste Søn, Forfatteren Poul Andræ, føjet et nyt Blad til Mindekransen om det Andræske Hus ved at udgive sin Moders politiske Dagbøger, dem hun skrev om Aftenen, naar Gæsterne ved Torsdagssammenkomsterne havde trukket sig tilbage, og hun i den sene Aftentimes Ro og Stilhed kunde genkalde sig Udtalelser af hendes Mand og hans politiske Venner, som hun tænkte, kunde blive af historisk Interesse. Hendes Mand kendte ikke selv indtil nogle Aar før sin Død disse Optegnelser.

Hørup skrev om dem i 1894, dengang »En Brev-

vexling mellem Andræ og Krieger under Londoner-konferencen« var udkommet og brudstykkevis havde bragt nogle af disse Optegnelser: »Mangen Ægtemand vilde det sikkert løbe koldt ned af Ryggen ved Tanken om, at hans Hustru havde en Notebog under Forklædet, og det er ikke usandsynligt, at

den samme Forestilling vilde have lagt et Tryk paa Vennernes altfor utvungne Selskabelighed. Det er derfor overmaade klogt af Fru Andræ, at hun har holdt sine Notitser for sig selv. Men paa den anden Side, hvilken Guldgrube for Historien!« Og han tilføjer senere efter at have fremhævet Andræ's afgjorte Utilbøjelighed til selv at gøre Optegnelser: »Enhver forstaaer, hvilket ubetaleligt Bindeled mellem en saadan Mand og hans Eftertid en god Hustru med en tyk Notebog maa være.«

Man fristes til paa dette Punkt at stille Sammenligning mellem

Fru Andræ's Forhold til hendes Mands politiske Omgangskreds, og Madame Rolands til den Kreds af ledende Girondinere, som i Slutningen af det 18de Aarhundrede samledes ugentlig i hendes og Rolands Hjem. Begge havde de gennem Læsningen af historiske Værker faaet en levende Interesse for deres egen Tids Historie, begge havde de gennem Ægteskab med fremragende Politikere faaet Lejlighed til at følge de politiske Begivenheder paa nært Hold, og begge forstod de til Fuldkommenhed den Kunst at tie og lytte.

Hansine Pouline Andræ.